

Købet paa Statens Regning laane saa meget, som den finder det nødvendigt eller hensigtsmæssigt at laane, uden nogen Begrænsning. Det er virkelig en Tilstand, som det er umuligt at opretholde.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Zahle i, at det er en Tilstand, det er umuligt at opretholde, og derfor arbejder vi i Regeringen af al vor Magt paa at bringe den til Ophør, men saa længe den er til Stede, er jo Forholdet det, at Bankens Ledelse disponerer paa Statens Regning, ikke blot paa dette Omraade, men paa alle Omraader, hvor den disponerer. Det er jo det virkelige Forhold, og saa kan man ikke trække en enkelt Ting frem og stille den op som noget ganske særligt og ekstraordinært, for Dispositionerne sker helt igennem paa Statens Regning, fordi Staten garanterer. Men jeg har i øvrigt udtalt mig om min Stilling hertil og skal ikke uddybe Diskussionen herom, da det er ret formaalsløst.

Jeg har kun et Par ganske enkelte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Stauning. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at Regeringen har aldeles ikke skruet sig op med Hensyn til Ordningen af Landmandsbankens Forhold. Regeringen har ved sin Tiltrædelse i Programtalen udtalt Ønsket om at naa til en endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold snarest muligt. Vi har ikke udtalt os om, at det skulde ske i Løbet af 2 eller 3 eller 4 eller 5 eller 6 eller 7 Maaneder, men saa hurtigt, som vi kunde komme til det, og det holder vi fast ved, saar her er aldeles ikke noget at slaa Øjnene ned for. At Arbejdet er saa stort og saa vanskeligt, at det ikke har kunnet lykkes os at gennemføre det endnu, er ikke vor Skyld. Her er altsaa ikke Tale om nogen Opskruethed.

Det ærede Medlem var lidt lystig over, at jeg havde brugt det Udtryk, at dette kun var et lille Skridt, og det ærede Medlem mente, at det var ikke en Gang det, det var kun et Hop. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at der er en Ting, det ikke er: det er ikke nogen Kolbøtte, det kan det ærede Medlem være sikker paa, at slaa Kolbøtter overlader jeg til andre. Men det er jo i øvrigt et Spørgsmaal, vi kan komme til senere paa Aftenen.

Hvad angaar Bankens Frihed, vil jeg sige, at jeg har ikke forsøgt paa noget Punkt og agter ikke paa noget Punkt at lægge noget Tryk paa Bankens Ledelse. Jeg maa forudsætte, at der er en forretningskyndig Ledelse, men Ministeren som saadan er jo

ikke forretningskyndig og er ikke Bankmand og kan som Følge deraf selvfølgelig ikke lægge noget Tryk paa Ledelsen i de forretningsmæssige Forhold. Det har jeg heller ikke forsøgt paa, og det vil jeg heller ikke forsøge paa. Og hvad angaar Spørgsmaalet om Drøftelse med Bankraad og Direktion af de forskellige Ordninger, der kunde være Tale om, er det jo ikke nogen ukendt Sag, at jeg havde ønsket hurtigst at komme til en endelig Ordning af Forholdene, og jeg har gentagende drøftet med Bankraadet og Direktionen Udkast, som fra den Side var fremsat med Hensyn til en endelig Ordning af Bankens Forhold. Bankens Ledelse er aldeles ikke forbigaaet paa noget Punkt i saa Henseende. Men det, som jeg kom til Rigsdagen med, var jo ikke en endelig Ordning af Bankens Forhold, det var Forslag til Forberedelse af en Nyordning, og det forekommer mig dog, at det kunde jeg nok gøre fra Ministeriet.

Stauning: Det glæder mig at faa Klarhed over, hvor meget Ministeriet lægger i Begrebet „hurtigst muligt“. Det er i hvert Fald over 7 Maaneder. Takker for Oplysningen!

Jeg haaber, at jeg ikke har sagt det, det ærede Medlem Hr. Zahle tillægger mig, nemlig at det ærede Medlem tilsigtede at skade Banken. I hvert Fald har jeg ikke tænkt at ville sige det. Men jeg har formodentlig og forhaabentlig sagt, at ved at unddrage Banken den Ret, som enhver Bank har til Forretninger, vilde man opnaa at skade Bankens Interesser. Det er rigtigt, og det fastholder jeg, enten det ærede Medlem synes om det eller ikke.

Den højtærede Finansminister fremsatte forskellige Bemærkninger, som vist var rettet til mig. Den højtærede Minister gjorde sig imidlertid Umage for at tale saa sagte, at jeg ikke hørte et Ord.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner gjorde en mere spøgende Bemærkning om det at være Privatkapitalens Tjener og mente, at der bl. a. i den Omstændighed, at det var os to forskellige Personer, der sad i Ledelsen af forskellige Banker, laa det, at han var Privatkapitalens Tjener, medens jeg var Samfundets. Ja, det er for saa vidt rigtigt, som den Banks, Arbejdernes Landsbanks, Formaal, som jeg har at gøre med, er af en ganske anden Art end den Banks Formaal, som det ærede Medlem Hr. Pitzner er med i Ledelsen af.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen stillede et Spørgsmaal til mig, og jeg for mit Vedkommende skal gerne optage en